

Nichiren Buddhismens Trogrundlag og lære i Soka Gakkai

Nichiren Buddhismen lærer, at alle mennesker er i stand til at manifestere buddhatilstand i dette liv, i deres nuværende form. Det kan imidlertid være meget svært at tro på og respektere det uendelige potentiale i vores liv, og endnu sværere er det konsistent at manifestere buddhatilstandens høje livstilstand, som eksisterer indeni i os alle.

Buddhismen handler om at blive god til at leve. Vanskelige tider, livets omskiftelighed og besvær er uundgåeligt, men når vi udvikler vores indre styrke, vores mod og visdom, bliver vi i stand til både at nyde de store udfordringer og mere rolige tider.

”Buddhatilstand er ikke et spørgsmål om at nå et mål, men om fortsat at styrke buddhaens verden i vores liv. Dette kaldes at opnå den uforlignelige vej.” (Daisaku Ikeda, Conversations & Lectures on the Lotus Sutra, vol. 3, s. 13)

Buddha betyder ’den oplyste’ eller ’den vakte’. Selv om det ofte opfattes som en transcendent livstilstand adskilt fra hverdagens realitet, er buddhatilstand en livstilstand, som hvert eneste individ har iboende i sit liv. I buddhatilstanden har man erkendt og er blevet oplyst til livets sande natur og potentiale. Denne erkendelse bringer karakteristika som forstærket energi, mod, beslutning, medfølelse og visdom med sig.

Det at basere sig på den højeste livstilstand eller buddhatilstanden gør os i stand til at foretage vore egne moralske og etiske vurderinger og valg, som er baseret på respekt for livets værdighed. Det betyder, at der ikke er nogle påbud i Nichiren Buddhismen. Men vores opmærksomhed på universelle lov om årsag og virkning øges.

Filosofien anerkender livets lidelser og vejleder os til at udfordre dem for derigennem at vokse som mennesker. Med hele vores potentiale til vores rådighed bliver vi stærkere og forbedrer både kvaliteten af og omstændighederne i vores eget liv og i samfundet. Buddhismen understreger, at livet er til for at blive nydt og glædes over.

Den Universelle lov

Man kan sige, at buddhismens essens er overbevisningen om, at vi alle hvert eneste øjeblik har en indre kapacitet til at overvinde alle problemer og vanskeligheder, som vi måtte møde i livet; kapaciteten til at transformere en hvilken som helst lidelse. Vores liv besidder denne kraft, fordi alt liv er forbundet med den fundamentale lov, der er underliggende i alle livets og universets funktioner. Denne lov kaldes i Nichiren Buddhismen: Den mystiske lov. Vi fremkalder den lov i vores liv og alt omkring os, når vi chanter Nam-myoho-renge-kyo.

Buddhismens grundlægger, Shakyamuni, var den første, der erkendte denne lov for 2500 år siden. Han opdagede, at kapaciteten til at transformere lidelse var iboende hans eget liv, og han forstod også, at denne kapacitet er iboende alle mennesker.

Nichiren (1222-1282) var den buddhistiske munk, hvis lærer SGI er baseret på. Nichiren erkendte denne lov, som han navngav 'Nam-myoho-renge-kyo'. Gennem den buddhistiske praktisering, han udviklede, gjorde han det muligt for alle mennesker at kunne aktivere loven i deres eget liv.

Hvad betyder Nam-myoho-renge-kyo?

Myoho-renge-kyo er titlen på den kinesiske oversættelse af Lotus Sutraen. Ifølge buddhistisk tradition indeholder en sutras titel essensen af hele dens lære. Derfor sagde Nichiren Daishonin i sit værk, 'Den ene essentielle sætning': "Sikkert er det, hvis du chanter denne sætning morgen og aften, læser du hele Lotus Sutraen korrekt". (The Writings of Nichiren Daishonin Vol 1 s 123)

Man kan beskrive Nam-myoho-renge-kyo som en ed. En ed som er en beslutning om at favne og manifestere vores iboende buddhatilstand. Det er et løfte til en selv om aldrig at lade sig overvinde af vanskeligheder. Det er en ed om at vinde over alle lidelser. På samme tid er det et løfte om at hjælpe andre med at afsløre Den mystiske lov i deres liv og blive lykkelige.

Nam stammer fra Sanskrit-ordet 'namas', der betyder at hengive eller dedikere sig, hvorimod Myoho-renge-kyo er kinesisk. Det, at sætningen består både af vesterlandsk (indo-europæisk) og østerlandsk sprog er et udtryk for lærens universalitet.

Myo kan oversættes med mystisk eller vidunderlig, og **ho** betyder lov. Denne lov kaldes mystisk, fordi den er vanskelig at fatte. Hvad er det præcis, der gør den vanskelig at fatte? Det er det under, at helt almindelige mennesker, som er fulde af illusioner og lidelser, vækkes til den fundamentale lov i deres egne liv og erkender, at de er i sig selv buddhaer. Buddhaer, som er i stand til at frembringe den højeste oplysning, transformere lidelse til glæde og løse selv helt uovervindelige vanskeligheder for sig selv og andre.

Renge betyder lotusblomst. Lotusblomsten er ren og velduftende, ubesudlet af det mudrede vand, hvori den gror. På lignende måde kommer skønheden og værdigheden i vores menneskelighed frem midt i den daglige realitets lidelser. Ydermere ulig andre planter blomstrer lotusblomsten og bærer frø på samme tid. Dette illustrerer princippet om 'årsag og virknings samtidighed'. Vi behøver ikke vente på at blive et eller andet perfekt væsen i fremtiden, vi kan når som helst frembringe Den mystiske lovs kraft fra vores liv.

Kyo betyder direkte oversat sutra og Den mystiske lovs vibration. Den fundamentale lov, der gennemtrænger livet og universet, den evige sandhed.

At chante Nam-myoho-renge-kyo er i sig selv en handling af tro på Den mystiske lov og på storheden i livets iboende muligheder. Nam-myoho-renge-kyo er således ikke i sig selv en mystisk sætning, der frembringer overnaturlige kræfter eller kontakt til et væsen eller noget større udenfor os selv, som vi derfor er afhængige af. Nam-myoho-renge-kyo er det princip, der sætter alle os mennesker, der lever helt almindelige liv, i stand til at triumfere over vanskeligheder og leve opfyldte, glædesfyldte og værdiskabende liv.

Gohonzon

Gohonzon er en mandala. Det er en skriftrulle med tegn på kinesisk og sanskrit, som hjælper dem, der praktiserer Nichiren Buddhisme i processen med at erkende og frembringe buddhatilstanden inde fra deres eget liv. Gohonzon er [en fysisk repræsentation af den fundamentale lov som gennemtrænger alt liv](#), som Shakyamuni blev oplyst til. Shakyamunis afsløring af denne lov er beskrevet detaljeret i Lotus Sutraen, hvis titel på kinesisk er: Myoho-rence-kyo. Den buddhistiske munk Nichiren Dashonin (1222-82) definerede denne universelle lov beskrevet i Lotus Sutraen som Nam-myoho-rence-kyo og gengav den i grafisk form på en skriftrulle: Gohonzon. Hermed etablerede han en måde, hvorpå hans disciple og dermed alle mennesker kan forbinde sig med den universelle lov.

Gohonzon (japansk) kan oversættes som 'hengivelsesobjekt'. Praktiserende af Nichiren Buddhisme har et alter i deres hjem, hvor de opbevarer deres Gohonzon. Den daglige praktisering foretages foran Gohonzon. Man manifesterer buddhatilstandens kvaliteter ved at chante til Gohonzon og forbinde sig med ens iboende buddhatilstand.

I en vis forstand er Gohonzon en plan over vores indre livs ubegrænsede potentiale. Skriftrullen spejler vores iboende buddhatilstands kvaliteter, såsom visdom, mod, medfølelse og livskraft. Gohonzon er altså ikke en gengivelse af noget, vi mangler eller har brug for fra en kilde udenfor os selv.

Tegnene på Gohonzon er arrangeret på sådan en måde, så de skildrer en scene fra Lotus Sutraen, der beskrives som 'Ceremonien i Luften' under hvilken Shakyamuni afslører Lotus Sutraens essens og betror sine disciple, Bodhisattvaerne fra jorden, at opretholde og sprede læren og lede andre til lykke. Omsorg og indsats for andres lykke er således væsentlig for manifestationen af ens egen buddhatilstand.

Tegnene på Gohonzon:

Nam-myoho-rence-kyo er skrevet lodret ned midt på Gohonzon med kraftige skrifttegn. Nam betyder intentionen om at samle og harmonisere med. Nam udtrykker sammen med Myoho-rence-kyo et løfte om at tro på vores buddhatilstand og handle i overensstemmelse med dette løfte.

På hver side af Nam-myoho-rence-kyo er der tegn, som repræsenterer de forskellige positive og negative funktioner i livet. Harmoniseret af Nam-myoho-rence-kyos lov afslører alle disse funktioner et oplyst aspekt og fungerer for at skabe værdi og lykke. Nedenunder Nam-myoho-rence-kyo er der skrevet 'Nichiren', hvilket certificerer hans egen oplysning, og understreger at buddhatilstand ikke er et abstrakt begreb, men kan manifesteres i almindelige menneskers liv og opførsel.

Nichirens brug af skrifttegn i stedet for en billedlig eller skulpturel afbildning reflekterer hans forpligtelse til princippet om, at Gohonzon som spejl af vores iboende buddhatilstand er universel, fri for bibetydningerne af race og køn, som findes i afbildninger af specifikke personer.

Gohonzon udtrykker også begrebet om de ti verdners indbyrdes besiddelse, som afslører, at buddhatilstand eksisterer potentielt i et hvilket som helst givent øjeblik i et individs liv og ikke

findes adskilt fra ens daglige eksistens og væren. På den måde repræsenterer Gohonzon en livstilstand, i hvilken den universelle lovs udtømmelige kraft kommer fuldt til udtryk. Og den repræsenterer en ideel verden, hvor alle mennesker i samfundet manifesterer deres styrker og evner fuldt ud.

Nichiren understregede gentagne gange, at nøglen til at åbenbare vores buddhanatur ligger i at tro på, at vi er 'perfekt udstyrede'. At tro på, at vi kan afsløre vores buddhatilstand i vores nuværende form når som helst og hvor som helst. Som Nichiren slog fast: "Søg aldrig denne Gohonzon udenfor dig selv". (Nichiren Daishonin, Udvalgte breve og afhandlinger 1, s 245)

De 10 verdener

Som noget helt central i den buddhistiske filosofi taler vi om at: "hvert enkelt livsøjeblik indeholder 3000 verdener" - På japansk kaldet ichinen sanzen. Klassifikationen og beskrivelsen af 'de 10 verdener' er en del af dette større filosofiske system, som baseret på Lotus Sutraen blev udformet af den kinesiske vismand T'ien-t'ai (538-597). Ichinen sanzen begrebet forklarer os forholdet mellem den dybeste sandhed Nam-myoho-renge-kyo og vores almindelige daglige liv. Man kan sige at '3000 verdener i et hvert livsøjeblik' påviser, at alt i livet – krop og sind, mig selv og mine omgivelser, de levende og de døde, årsag og virkning – er en helt uadskillelig del af hvert eneste øjeblik i livet. Enkelt sagt har vi 3000 muligheder eller et uendeligt antal muligheder hver et øjeblik.

Ved at studere de 10 verdener indbyrdes besiddelse og forbundethed fordyber vi vores forståelse af den indre dynamik i menneskelige livsvilkår og tilstande, som vi livet igennem konstant erfarer og oplever.

Opdeling i 'de ti verdener' er en klassifikation og beskrivelse af 10 specifikke livstilstande. 10 tilstande som alle mennesker rummer, og som typisk kan skifte fra det ene øjeblik til det næste.

Alle de 10 livstilstande indeholder de 9 andre. F.eks. vil selv helvedes eller vrede tilstanden afsløre sit oplyste aspekt i buddhatilstanden. Når buddhatilstanden oplyser helvede, kan grundlaget for medfølelse udvikles, og sult kan transformeres til begæret efter at hjælpe andre til at frembringe deres iboende buddhatilstand. Dyriskhed kan frembringe instinktiv visdom, og vrede kan antænde et stærkt begær efter fred og retfærdighed i samfundet. Man taler om lavere og højere livstilstande. Ikke forstået som i en hierarkisk udviklingsproces fra lavere mod højere, men 10 livstilstande, som vi til stadighed kan bevæge os imellem.

De følgende 4 højeste verdener også kaldet de 'ædle stier' er karakteriseret ved, at de kræver indsats at manifestere.

Buddhatilstand: En tilstand af sand og ubrydelig lykke og absolut frihed, som karakteriseres ved ubegrænset visdom, mod, medfølelse og livskraft.

"Det er som at ligge på ryggen i et vidt åbent landskab og kigge op i himlen. Alt, hvad man ønsker, viser sig med det samme. Uanset hvor meget man giver væk, så er der altid mere. Det bliver aldrig udtømt. Se om ikke også du kan opnå denne livstilstand..." Citat + billede af: præsident Toda i fængslet

Bodhisattva: En tilstand, hvor man ikke kun stræber efter egen oplysning, men hvor man hengiver sig til at lindre andres lidelser gennem medfølelse uselviske handlinger. Bodhisattvatilstanden kan have et negativt aspekt, hvis det bliver til selvopofrelse og manglende respekt for ens eget såvel som andres liv.

Erkendelse eller fordybelse: En tilstand, hvor man erkender dele af sandheden gennem egne erfaringer og anstrengelser. De to verdener lærdom og erkendelse er tæt forbundet og har begge det negative aspekt, at man risikerer at blive selvcentreret og arrogant uden ydmyghed, med en selvtilstrækkelig tro.

Lærdom: En tilstand præget af søgen efter at udvikle sig, tilegne sig færdigheder og finde en holdbar og meningsfuld sandhed gennem undervisning fra andre.

De fleste mennesker bevæger sig det meste af tiden imellem de følgende 6 lavere verdener styret af reaktioner på omgivelserne og omstændighedernes omskiftelighed. Til forskel fra de 4 højere verdener fremkommer de 6 lavere mere instinktivt og uden særlig indsats.

Ekstase eller intens glæde: En tilstand opfyldt af den nydelse vi føler, når vores begær bliver opfyldt. Tilstanden er flygtig og påvirkelig af de mindste ændringer i omstændigheder og som følge af tidens gang i modsætning til den dybe lykke og glædesfølelse, som manifesteres i buddhatilstanden. Man vil være positivt stemt, når begær opfyldes. Det negative aspekt er flygtigheden i tilstanden, at kunne blive fastlåst i ønsket om at forlænge nydelsen, som kan føre til overdrivelse. Fra ekstase til helvede eller vrede er der ikke langt.

Menneskelighed eller ro: En rolig tilstand, præget af klar dømmekraft og fornuftens kontrol over instinktive begær. Her handler man i harmoni og overensstemmelse med omgivelserne. Tilstanden er imidlertid skrøbelig og kan nemt bevæge sig over i apati. Eller hvis tilstanden forstyrres, kan man hurtigt opleve at befinde sig i helvede.

Vrede: En tilstand kendetegnet ved at være domineret af 'det lille selv', egoisme, rivaliseren, jalousi, arrogance og selvhævdelse. Det positive aspekt af vrede er passionen mod uretfærdighed som udmøntes i ønsket om at skabe en bedre verden.

Dyriskhed: En tilstand styret af instinkter, mangel på sund fornuft og moral, livet leves i øjeblikket/nuet. Man frygter den stærke og ser ned på og dominerer den svage. Det positive aspekt af dyriskhed er instinktet til at kæmpe for overlevelse og frygte faren, at spise og sove regelmæssigt, formere sig og beskytte og nære livet.

Sult: En tilstand karakteriseret af umætteligt begær efter mad, sex, magt, rigdom, berømmelse, prestige, nydelse osv. I denne tilstand lider man under uophørlig og stærk længsel og grådighed ude af stand til at slippe sit begær, selv efter det er opnået. Det positive aspekt af sult er længsel efter forbedring, begær efter at skabe værdi og efter at leve livet.

Helvede: En tilstand, hvor man føler sig fuldstændig fanget og fastlåst af omstændighederne. Til tider domineret af vrede og impuls til ødelæggelse af sig selv og andre, til tider domineret af apati, fortvivelse og depression. I denne tilstand oplever man ingen frihed, har meget lidt energi og gennemlever ekstreme og ufattelige lidelser. Det positive aspekt af helvede er det at kende til og forstå helvede – ved at kende lidelse kan vi forstå lykkens værdi, og vi kan udvikle medfølelse med andre, der lider.

Jordisk begær er oplysning - begær og bindinger bruges som brændstof til en stræben efter oplysning

Mange associerer buddhismen med askese, og der er også mange skoler og traditioner, der betoner nødvendigheden af at eliminere begær og afskære bindinger til det flygtige liv.

Begærs og bindingers dybt rodfæstede tendenser omtaler vi oftest på dansk som 'jordiske begær'. Da disse rodfæstede tendenser imidlertid også inkluderer had, arrogance, mistillid og frygt vil det i nogle tilfælde være et mere dækkende at kalde det 'vildledte impulser'.

Bindinger til det flygtige i livet er, når alt kommer til alt, naturlige menneskelige følelser, og begær er et vitalt og nødvendigt aspekt af livet. For eksempel har begæret efter at beskytte sig selv og ens kære været drivkraft til en bred vifte af fremgang; fra skabelsen af støttende sociale fællesskaber til udviklingen af huse og opvarmning. Ligeledes har begæret efter at forstå menneskehedens plads i kosmos drevet filosofiens og litteraturens udvikling og religiøs tænkning i det hele taget. Begær er dybt integreret i de kræfter i vores liv, der søger svar på og udvikling af, hvem vi er, og hvem vi søger at blive. Set på den måde er eliminering af begær hverken mulig og heller ikke ønskværdigt. Hvis vi helt skulle skaffe os af med begær, ville vi i yderste konsekvens ende med at underminere vores individuelle og kollektive vilje til at leve.

Nichirens lære lægger derfor snarere vægt på transformation end på eliminering af begær. Begær og bindinger ses som brændstof til en stræben efter oplysning.

"Nu brænder Nichiren og andre, der chanter Nam-myoho-renge-kyo de jordiske begærs brænde og betragter den oplyste visdoms ild..."(www.sgi.org)

Nichirens syn på begær har den betydning, at den menneskeliggør og demokratiserer buddhismen. Ved at gøre hverdagens drømme, frustrationer og stræben til 'brændstof' for oplysning åbner Nichiren med andre ord vejen til buddhistisk praktisering for dem, der traditionelt føler sig ekskluderet af krav om en meditativ tilbagetrækning fra verden – de, der for eksempel ønsker at fortsætte med at spille en meget aktiv rolle i verden. At overvinde problemer, realisere længe nærede mål og drømme – det er det hverdagsstof, hvorfra vi får vores oplevelse, fuldbyrdelse og lykke. Det vigtige er derfor ikke at afskære begær, men at forstå dem og bruge dem.

SGI-medlemmers troserfaringer beskriver ofte hændelser eller forandringer, der ved første blik ser ud til at være fokuseret på den ydre materielle side af livet. Men sådanne fordele er kun en del af historien. Buddhismen inddeler fordelene ved praktiseringen i synlige og usynlige. Det nye job, sejr over sygdom, det succesfulde ægteskab osv. er på ingen måde adskilt fra en dyb og omhyggelig proces af selvrefleksion og indefra kommende transformation. Graden af motivation, der genereres fra begær kan give intensitet til praktiseringen, og ultimativt give spirituelt udbytte. 'Jordiske begær er oplysning' er et centralt grundprincip i Nichiren Buddhisme. Igennem vores buddhistiske praktisering kan selv den mest kedelige vildledte impuls transformeres til noget større og ædlere. Vores begær udvikler sig ret naturligt fra at være selvfokuserede til at blive større og angå andre: vore familier, venner, samfund og i sidste ende hele verden. På den måde bliver begærets verden støt transformeret fra materielle og fysiske begær til mere spirituelt orienteret begær efter at leve det mest opfyldende liv.

Som Daisaku Ikeda siger: "Jeg tror på eksistensen af en anden slags menneskeligt begær: Jeg kalder det 'det grundlæggende begær'. Og jeg tror, det er en kraft, der aktivt driver alle menneskelige begær i retning af kreativitet. Det er kilden til hele universets strømmende iboende

energi; det er også længslen efter at forene vores liv med universet og efter at trække vital energi fra universet." (www.sgi.org)

Karma

Som en gammel buddhistisk tekst fastslår: "Hvis du ønsker at forstå årsagerne, der eksisterede i fortiden, så se på resultaterne som de er manifesteret i nutiden. Og hvis du ønsker at forstå hvilke resultater, der vil blive manifesteret i fremtiden, så se på årsagerne, der eksisterer i nutiden." (www.sgi.org)

Karma er som alt andet i konstant bevægelse. Vi skaber vores egen nutid og fremtid med de valg, vi gør hvert øjeblik. Forstået i dette lys opmuntrer karma-læren ikke til resignation, men styrker os til at blive hovedrolleindehaverne i vores udfoldede livsdramaer.

Selv i Asien, hvor karma-begrebet har en lang historie og er inkorporeret i mange forskellige kulturer, bliver det ofte misforstået. Anskuet fra et negativt bagudrettet perspektiv har karma været brugt til at få underprivilegerede medlemmer af samfundet til at acceptere deres livssituation som værende selvskabt, fordi nutidig lidelse tilskrives negative årsager skabt i fortiden.

På den måde er nogle mennesker blevet offer for en følelse af magtesløshed, fordi de anser sig selv som værende 'skyld i' situationen. Dette er imidlertid en fordrejning af den oprindelige betydning af karma, som den bruges i buddhistisk tradition. At acceptere karma-idéen betyder ikke at leve under en sky af skyld og u håndgribelig angst uden at vide hvilke dårlige årsager, vi har skabt i fortiden. Det er snarere at have tillid til, at vores skæbne er i vores egne hænder, og at vi har kraften til at transformere livet til det bedre i ethvert øjeblik.

Karma betyder enkelt sagt handling. Karmabegrebet forklarer os den universelle funktion af princippet om årsags og virknings sammenhæng lignende den, som den moderne videnskab forsikrer os; at alt i universet eksisterer i en struktur af årsag og virkning: "For hver eneste handling er der en tilsvarende og modsatrettet reaktion" som Newton viste. Forskellen mellem videnskabens materialistiske årsagssammenhæng og det buddhistiske karmaprintip er, at karma ikke er begrænset til de ting, der kan ses, vejes eller måles. Karmaloven inkluderer også alle livets usete og spirituelle aspekter.

Oprindeligt betyder sanskrit-ordet karma arbejde eller embede og var relateret til verber, der betød "gøre" eller "lave". Ifølge buddhismen skaber vi karma på tre niveauer: gennem tanker, ord og handling. Handling har selvfølgelig større påvirkning end blot ord. Og når vi verbaliserer vores idéer, skaber det ligeledes mere karma, end hvis vi bare tænker på dem. Man kan tænke på karma som de tendenser, der ligger indpræget i dybe lag af livet. De dybeste cyklusser af årsag og virkning rækker ud over vores nuværende eksistens. F. eks skaber de den måde, hvorpå vi begynder livet, vores særlige omstændigheder fra fødselsøjeblikket og fortsætter udover vores død.

Målet med buddhistisk praktisering er at transformere vores fundamentale livstendens ved at erkende vores enorme menneskelige potentiale i dette liv og bringe det med videre udover skellet mellem liv og død.

Liv og død

Ifølge buddhismen er liv og død to faser af eksistensen, som alle levende væsener må passere igennem. Det almindelige menneske kan kun se livet som begyndende ved fødslen og afsluttende ved døden. Det buddhistiske perspektiv rækker imidlertid udover dette. Det ser livet som en uforanderlig kraft, der eksisterer evigt; nogle gange i manifesteret form som liv og nogle gange i latent form som død. Fødsel og død er dermed denne fundamentale livskrafts grundlæggende faser. Livet er den fase, hvor livskraften er manifesteret, og døden er den fase, hvor den er hvilende. Den fundamentale livskraft i sig selv forbliver altså uændret og gentager sin cyklus af fødsel og død uendeligt.

Livets fysiske materielle manifestationer vil med tiden gå til grunde. Det, som muliggør, at livet fortsætter, er den energi, der ophobes i den latente fase som forberedelse til den kommende genfødsel, hvor det igen tager fysisk form. På denne måde følger livet og døden samme naturlige rytme som søvnen og den vågne tilstand. Ligesom søvn giver os mulighed for at hvile ud og blive friske til næste dag, giver døden mulighed for at restituere og blive klar til næste manifestation.

For at anskueliggøre den evige livsenergi, kan man bruge havet som en analogi for universets energi: bølger vokser frem på havets overflade, og hver bølge går igennem en cyklus af at komme til syne, at manifestere sig fuldt og trække sig tilbage til havet igen.

Så selv om vores eksistens i dette liv kan forekomme midlertidig, lærer Nichiren Buddhismen os, at vores livsenergi konstant gentager en cyklus. Til tider vil den være 'manifesteret' og til andre tider 'ikke manifesteret'. I denne cyklus tjener døden som en periode med hvile og revitalisering. På samme måde som en god nats søvn forfrisker os til den næste dag.

Kosen-rufu

Det japanske udtryk 'kosen-rufu' er et vigtigt og centralt begreb i SGI. Det bruges ofte som synonym for verdensfred og kan oversættes som "verdensfred gennem hvert enkelt menneskes lykke". Mere bredt kan det forstås som en vision om social fred, der virkeliggøres gennem en udbredt accept af og insisteren på respekt for menneskets værdighed.

Kosen-rufu som begreb er af ældre oprindelse og optræder i Lotus Sutraens 23. kapitel. Her skrives kosen-rufu med fire kinesiske tegn, som hver især kan oversættes som 'vidt og bredt', 'erklære', 'strøm' og 'bekendtgøre'. Den mest bogstavelige betydning er en strøm af udbredelse og anvendelse af de lærer, som Lotus Sutraen indeholder. Kosen-rufu rummer således en tilgang til buddhistisk praktisering, der er dybt engageret i samfundsforhold og i verden.

Nichiren (1222-1282) adskilte sig fra buddhister i sin samtid ved hans jævnlige brug af denne term. Den vægt, han lagde på kosen-rufu, karakteriserer hans tilgang til buddhistisk praktisering; nemlig

at vores personlige lykke eller oplysning er uadskilleligt forbundet med vore medmenneskers og hele samfundets fred og lykke. Nichiren afviste idéen om, at oplysning er noget, der skal kultiveres som en privat indre egenskab, og han afviste også idéen om at buddhismens mål er at modtage belønning i efterlivet. Hvad disse to idéer har til fælles er resignation, hvad angår vores evne til at overvinde lidelse og til at transformere samfundet i positiv retning. For Nichiren repræsenterede dette en uacceptabel afvigelse fra den buddhistiske kernelære, at folk er i stand til at realisere lykke i denne verden. Oplysning er ikke så meget et endemål, som det er en basis for altruistisk handling. Buddhatilstanden, der er en tilstand indeholdende uendelig livskraft, visdom og medfølelse, udtrykkes, vedligeholdes og styrkes gennem dedikeret handling, der bidrager til andre menneskers velbefindende og lykke.

Nichirens vision var ikke begrænset til Japan. Udtrykket 'buddhismens vestlige tilbagevenden' optræder i hans skrifter, og antyder at buddhismen, der spredtes østpå til Japan vil spredes tilbage til Indien og lande i vest og nå hele verden. I vore dage med globalisering, voksende interaktion og gensidig afhængighed blandt verdens folkeslag er det i stigende grad klart, at fred og fremgang ikke kun kan opretholdes af en begrænset gruppe eller af indbyggerne i et enkelt land.

Det kan være vigtigt her at gøre klart, hvad kosen-rufu ikke er. Det betyder ikke, at hele jordens befolkning uden undtagelse skal konvertere til Nichiren Buddhisme. Selv om medlemmer af SGI, der er dybt overbeviste om validiteten af Nichiren Buddhisme, er ivrige efter at dele fordele med familie og venner, er tro ikke en skarp afgrænsning mellem dem, der er 'frelst', og dem, der ikke er. Eftersom alle menneskers liv er forbundet på det dybeste plan, vil en fundamental forandring i et enkelt individs liv have en positiv indflydelse på alle de mennesker, denne person har kontakt med, især de nærmeste.

Kosen-rufu handler om at fordrive den manglende evne til at genkende livets værdighed. Ideologier, der siger at nogle mennesker ikke har værdi og at visse liv kan ofres, underminerer vores fælles base af menneskelig værdighed. Ikke at genkende sit eget sande potentiale og værdi er altid forbundet med fornægtelse af disse kvaliteter i andre.

Derfor betyder kosen-rufu for SGI-medlemmer den fortsatte indsats for at forstærke værdien af menneskelig værdighed, og gøre alle mennesker i stand til at mærke deres uendelige værd og potentiale. Kosen-rufu repræsenterer ikke noget statisk eller endeligt mål.

"Kosen-rufu betyder ikke slutpunktet eller endestationen for en strøm, men det er strømmen i sig selv, selve pulsen af at leve buddhismen i samfundet." Daisaku Ikeda (www.sgi.org)

På den måde menes der med opnåelsen af kosen-rufu ikke historiens ende eller enden på de uundgåelige konflikter og modsætninger, der driver historien. Det kan snarere tænkes som at bygge en verden, hvori der er en dyb og udbredt respekt for menneskets liv. En respekt, der tjener som fundamentet, hvorpå konflikter og modsætninger kan løses på en fredelig og kreativ måde. Dette er dog ikke noget, vi passivt kan vente på. Buddhismen siger, at det er noget, vi kan begynde at implementere lige nu, hvor end vi befinder os.

At ændre gift til medicin

Helt fundamentalt refererer 'at ændre gift til medicin' til begærs og bindings vildledte impulsers transformation til oplysning. 'Afhandling over Visdommens store perfektion', der tilskrives den indiske buddhistiske filosof fra det 2. århundrede Nagarjuna, sammenligner Lotus Sutraen med "en stor læge, der ændrer gift til medicin". Det er på grund af, at Lotus Sutraen åbner oplysningens mulighed for folk, hvis arrogance og selvtilfredshed havde forårsaget, at "buddhatilstandens frø var blevet brændt". I tidligere sutraer var sådanne mennesker blevet opgivet som værende ude af stand til at blive buddha. Et vigtigt aspekt af dette princip er derfor, at ingen er fortabte. Det kan også forklares ved, at en hvilken som helst ugunstig situation kan ændres til en kilde til værdi. Mere fundamentalt er det ved at udfordre og overvinde smertefulde situationer, at vi kan vokse som mennesker.

Det afgørende er, hvordan vi reagerer på livets uundgåelige lidelser. Negative, smertefulde situationer er ofte nødvendige for at motivere os. Et buddhistisk skrift beskriver sygdom som opvågningen til begæret efter at søge sandheden. Ligeledes er mennesker blevet inspireret til et livslangt engagement for fred og retfærdighed gennem deres oplevelser med krig og uretfærdighed.

Processen med at ændre gift til medicin begynder med, at vi griber vanskelige erfaringer an som en mulighed for at reflektere over os selv og på den måde styrke og udvikle vores mod og medfølelse. Jo mere vi kan gøre det, des mere er vi i stand til at øge vores livskraft og visdom og realisere en ægte ekspansiv livstilstand.

Lidelse tjener således som et springbræt for en dybere oplevelse af lykke. [Fra buddhismens perspektiv findes dette dybe positive potentiale iboende i alle negative erfaringer](#). Hvis vi bliver overvundet af lidelse eller reagerer på udfordrende omstændigheder på en negativ eller destruktiv måde, bliver den oprindelige 'gift' ikke transformeret, men forbliver gift.

Ved at tage en vanskelig situation – sygdom, arbejdsløshed, tab, bedrag – og bruge det som en mulighed for at fordybe vores følelse af personligt ansvar, kan vi opnå og udvikle en selvindsigt, hvorfra fordele flyder. I buddhismen er selvindsigt i sidste ende en opmærksomhed på vores eget uendelige potentiale, på vores kapacitet til at frembringe indre styrke, visdom og medfølelse. Dette uendelige potentiale refereres til som buddhatilstand og vækkes fundamentalt gennem recitation af Nam-myoho-renge-kyo og praktiseringen generelt.

Denne mulighed for en grundlæggende transformation gør buddhismen til en optimistisk filosofi. Netop denne optimisme præger buddhister i deres søgen efter at transformere negative og destruktive tendenser i deres eget liv så vel som i samfundet og i verden.

Shakyamuni eller Siddharta Gautama

Buddhismens grundlægger, Shakyamuni, levede for cirka 2500 år siden i det nordlige Indien. Han blev født som prins i Shakya-klanen, men allerede i sin tidlige ungdom var han dybt optaget af det, han så som menneskets fire uundgåelige lidelser: fødsel, alderdom, sygdom og død. Han gav afkald på sit liv i luksus og kastede sig ud i en spirituel søgen efter den grundlæggende årsag til og løsning på menneskets lidelser. Shakyamuni praktiserede streng askese (forsagelse) i flere år og

fulgte tidens forskellige filosofier og lærer. Han måtte imidlertid afvise dem alle, da de ikke kunne give ham de svar, han søgte.

Han indså, at han selv måtte finde svaret, og satte sig for at meditere under et bodhitræ i nærheden af Gaya (nu Bihar). Det førte ham til oplysning og erkendelse af livets sande natur. Fra da af videregav han sin oplysning til mange mennesker på forskellige måder, og han fortsatte med at fremlægge sine lærer til sit livs sidste øjeblik.

Lotus Sutraen

Lotus Sutraen indeholder essensen af Shakyamunis lærer. Den afslører alle fænomeners sande aspekt og hævder, at alle mennesker kan opnå buddhatilstand. Der findes tre kinesiske oversættelser af sanskritteksten, som har haft en dyb betydning i mange asiatiske lande.

Udviklingen af buddhismen blev fremmet betydeligt af store lærere som Nagarjuna i Indien, T'ien-t'ai i Kina og Dengyo i Japan, som alle satte Lotus Sutraen meget højt. Da buddhistisk tankegang og praktisering spredtes i Asien blev den mere forskelligartet. Den blev influeret af og nogle gange inkluderet i de forskellige landes kulturer, hvor den slog rødder.

I Kamakura-perioden i Japan (1185-1333) var der en hastig vækst i de eksisterende buddhistiske skoler. Samtidig var buddhismen trådt ind i 'Lovens sene periode', som beskrives som den sidste af tre på hinanden følgende perioder efter Shakyamunis død, hvori buddhismen var blevet varslet til at synke ned i forvirring, og lærerne ville miste deres styrke til at lede folk til oplysning.

Nichiren Daishonin (1222-1282)

Den japanske præst, Nichiren Daishonin, etablerede den form for buddhisme, som praktiseres i SGI. Nichiren er en unik figur i Japans sociale og religiøse historie. Han var en udtalt kritiker af de etablerede buddhistiske skoler og af de sekulære autoriteter. Han var også en person med stor varme og menneskelighed, hvilket ses tydeligt i de talrige breve, han skrev til sine tilhængere. Det var denne dybe optagethed af almindelige menneskers velfærd, der gjorde ham til en ubøjelig modstander af de ofte korrupte magthavere og undertrykkende strukturer i Japan på sin tid.

Nichiren blev født den 16. februar 1222 i Japan i en lille fiskerlandsby i Awaprovinsen (det nuværende Chiba Præfektur) ved navn Kominato. I en alder af 12 år trådte han ind i det nærliggende tempel, der hed Seicho-ji, hvor han både studerede buddhismen og verdslige lærer.

Japan oplevede på Nichirens tid en række usædvanligt voldsomme storme, jordskælv, tørke, hungersnød, epidemier og andre katastrofer. Ligene bunkedes op i gaderne. Den unge Nichiren var plaget af de almindelige menneskers lidelser på den tid. Han observerede, at de forskellige buddhistiske lærers fragmenterede og modstridende beskaftenhed ikke hjalp på situationen. I løbet af de næste 16 år besøgte han alle de vigtigste buddhistiske lærecentre i Japan, hvor han studerede enhver tilgængelig sutra og kommentarerne dertil tillige med de mange forskellige buddhistiske grupper lærer.

Efter denne periode med intense studier bekræftede han, at essensen af Shakyamunis lærer var klarest fremlagt i Lotus Sutraen, hvori det erklæres, at alle mennesker har potentialet til at afsløre

buddhatilstanden. Den 28. april 1253 erklærede Nichiren, at Nam-myoho-renge-kyo, Lotus Sutraens titel, har kraften til at gøre alle mennesker i stand til at opnå buddhatilstand i deres nuværende liv.

Nichiren Daishonins lære om at alle mennesker kunne opnå buddhatilstand gennem en så enkel og ligefrem praktisering var revolutionær. I datidens samfund, hvor ulighed og manglende respekt for liv var normen, blev de herskende autoriteter forfærdede over det potentiale for social forandring. Man frygtede, hvad en lære om almindelige menneskers lighed og styrkelse kunne skabe. Nichiren Daishonin blev med det samme genstand for forfølgelser fra datidens regering og blev nådesløst forfulgt. Afhandlingen 'Om at etablere den rette lære for fred i landet' skrevet i 1260 er hovedværket, hvori han udfordrer den daværende regering. I afhandlingen forklarer han, at årsagerne til folk lidelser findes i landets opretholdelse af misledende lærer, som benægter, at buddhatilstanden eksisterer ligeligt i alle mennesker. Ved at fornægte, at folk kunne ændre deres skæbne og opnå oplysning, opmuntrede sådanne lærer befolkningen til passivitet overfor lidelse, mens regeringen og præsterne kunne udnytte dem for egen vinding. Nichiren argumenterede for, at dette var årsagen til de mange katastrofer, der ramte landet på den tid.

I gennem livet blev Nichiren Daishonin og hans disciple genstand for forfølgelse, dødstrusler og eksil. Et af disse alvorlige forsøg på at stoppe Nichiren foregik i 1271 på en strand ved Tatsunokuchi, hvor regeringssoldater havde sat sig for at halshugge ham i nattens mulm og mørke. Skræmte af et objekt, der fløj hen over himlen og oplyste den, opgav de dog i sidste øjeblik deres forehavende. Nichiren blev kort derefter sendt i eksil til en fjern ø ved navn Sado. I 1274 blev han benådet og vendte tilbage til Kamakura, som på det tidspunkt var Japans politiske centrum. Efter at have protesteret overfor regeringen endnu en gang forlod han byen og tog ophold ved Minobu-bjergets fod. Her hengav han sig til at uddanne disciple, som kunne videreføre arbejdet med at sprede hans lære efter hans død.

I denne periode overbeviste Nichirens disciple mange til at følge Nichirens lære. Dette provokerede yderligere til chikane og forfølgelser. I en landsby ved navn Atsuhara blev 20 konvertitter i 1279 arresteret under falske anklager. De blev udsat for hårde forhør og tortur og presset til at afsvære deres tro. Til sidst blev tre af dem henrettet. Disse lægtroende, der var småbønder, fastholdt deres tro selv overfor denne trussel. For Nichiren betød denne modige tro hos hans tilhængere en forsikring om, at hans lære ville leve fortsat og spredes efter hans død.

I oktober 1282 døde Nichiren en naturlig død efter at have opfyldt sit livs mission: at åbne vejen for at frigøre alle mennesker gennem at etablere Nam-myoho-renge-kyos lære og dens filosofi om menneskelig værdighed og styrkelse.

Relationen mellem mentor og discipel og Soka Gakkais tre grundlæggere

En mentor i buddhismen

Som andre østlige filosofier videregives Nichiren Buddhisme gennem en "mentor-discipel relation". Nogle føler måske umiddelbart bekymring ved idéen om at gøre nogen til sin mentor ud fra en forestilling om, at det betyder at gøre en person til 'guru'. Det leder forståeligt nok til en frygt for at ens egen personlighed vil blive underordnet. Nærmere erfaring viser imidlertid, at disse

bekymringer er grundløse. Vigtigheden af en mentor på vejen til oplysning findes faktisk i hjertet af hele den buddhistiske tradition og har rødder i princippet om 'enhed mellem mentor og discipel'. I Lotus Sutraen siger Shakyamuni:

"Du skal vide, at jeg fra begyndelsen aflagde et løfte, et håb om at gøre alle mennesker lige med mig uden nogen forskel imellem os". (The Lotus Sutra, s. 36, trans. Burton Watson, Columbia University Press 1993)

Daisaku Ikeda har forklaret dette således:

"Mentor-discipelrelationen i buddhismen er en liv til liv forbindelse baseret på Den mystiske lov. Generelt sagt er det et forhold mellem to mennesker, der opstår, når mentoren (læreren) har noget at kommunikere til discipelen (eleven), det være sig viden, færdigheder eller et håndværk. I buddhismens tilfælde er det loven, som mentoren kommunikerer. Mentor-discipelrelationen er nødvendig for at praktisere loven korrekt og for at sikre dens videregivelse". (Daisaku Ikeda, The World of Nichiren Daishonin's Writings, vol. 1 s. 134, SGI-Malaysia 2003)

Josei Toda valgte som 20-årig Tsunesaburo Makiguchi som sin mentor og Makiguchi kom til at have en stærkt dannende indflydelse på hans liv. Det var Toda, som virkeliggjorde mange af Makiguchis idéer og grundlagde en skole, hvor innovative uddannelses teorier blev implementeret i undervisningssituationen. Toda hjalp Makiguchi med at udgive hans hovedværk 'Makiguchis pædagogiske tanker – En udfordring til vor tid'.

Daisaku Ikeda valgte som 19-årig i 1947 Josei Toda som sin mentor. Selv om de to kun var sammen i 10 år, blev Toda definerende for hans liv. Ikeda beskriver denne relation som kilden til alt, han videre har gjort og er blevet til. I næsten alle sine taler og skrifter er der referencer til Todas idéer og indflydelse, og han fortsætter med at udforske og diskutere mentor-temaet.

I SGI i dag respekterer mange medlemmer Daisaku Ikeda som deres lærer og mentor, fordi han giver et levende eksempel på styrken hos et menneske, der baserer sig på det delte løfte mellem mentor og discipel om menneskehedens lykke.

Tsunesaburo Makiguchi

Tsunesaburo Makiguchi (1871-1944) blev født den 6. juni 1871 i Arahama-mura, som er en lille landsby i den nordvestlige Japan. Han var en dygtig elev, og da han bestod sin eksamen, blev han tilbudt en stilling som hjælpelærer i underskolen. ('Makiguchi: The Value Creator' af Dayle M. Bethel)

Makiguchi var det meste af sit liv optaget af at reformere uddannelsessystemet, som han følte forhindrede fri tænkning. Han stræbte efter at udvikle en mere humanistisk, elevcentreret tilgang til uddannelse.

I 1928 stødte han på Nichiren Buddhisme og fandt i den en holistisk filosofi, der stemte overens med hans egen tankegang. To år senere grundlagde han sammen med sin kollega Josei Toda Soka Kyoiku Gakkai, Værdiskabende Uddannelsessamfund, som var Soka Gakkais forløber. Efterhånden som Makiguchis forståelse af Nichiren Daishonins lærer fordybedes, ændrede Soka Gakkai sig

gradvist fra at være en uddannelsesreformbevægelse til en bevægelse med det formål at udvikle et fredeligt samfund gennem individets indre reformation. Herved genoplivede de Nichiren Daishonins oprindelige ånd og intention og gjorde den relevant og tilgængelig for i nutiden.

I årene, der ledte op til Anden Verdenskrig, blev den japanske regerings nationalistiske politik mere og mere ekstrem. I 1941 revideres 'Loven om opretholdelse af den offentlige orden' for at kontrollere og samle krigsindsatsen. Alle religiøse organisationer skulle samles under statsshintos kontrol. I juli 1942 blev både Makiguchi og Toda arresteret, fordi de afviste at kompromittere renheden i Nichiren Daishonins lærer. Den 18. november 1944 døde Makiguchi i fængslet af en kombination af dårlig behandling, underernæring og alder, 73 år gammel.

Josei Toda

Josei Toda (1900-1958) blev født den 11. februar 1900 i det, der i dag hedder Kaga by i Ishikawa Præfektoret. Efter kort at have prøvet andre erhverv, begyndte han i 1917 at uddanne sig til lærer. I begyndelsen af 1920 blev Toda under et besøg i Tokyo introduceret til Tsunesaburo Makiguchi, der på det tidspunkt var forstander for Tokyos Nishimachi Grundskole. De havde en lang diskussion om uddannelsespraksis og -udvikling. Kort efter flyttede Toda til Tokyo, og i de næste 23 år arbejdede han sammen med Makiguchi, som han anså som sin mentor, indtil de begge blev anholdt under Anden Verdenskrig.

I 1944, mens Toda var fængslet, læste han Lotus Sutraen indgående. Han nåede frem til to erkendelser. Den ene var, at det, der refereres til som 'Buddhaens væsen' ikke er andet end selve livet – altså en dramatisk omformulering af buddhistisk tænkning. Den anden var en erkendelse af sin mission om at udbrede buddhismen til fordel for alle mennesker.

Den 8. januar 1945 blev han informeret om, at Makiguchi var død på fængselshospitalet det foregående år. For Toda var hans mentors død i hænderne på de militære myndigheder en uhyrlig forbrydelse, som han aldrig glemte eller tilgav.

I juli 1945 blev Toda løsladt fra fængslet. Han reetablerede sit firma Nihon Shogakkans kontorer og begyndte at tilbyde brevkursusprogrammer. Han genskabte også Soka Gakkai. I de følgende år efter sin frigivelse i 1945 indtil sin død i 1958 gjorde han en kolossal indsats for at opbygge en bevægelse af enkeltpersoner, der blev styrket af Nichiren Buddhismens humanistiske filosofi. Toda formulerede begrebet 'menneskelig revolution' for at beskrive transformationsprocessen gennem buddhistisk praktisering ud fra en overbevisning om, at den indre udvikling hos selv ét individ kan have dyb indvirkning på hele verden. Denne overbevisning er fortsat grundlæggende i Soka Gakkai.

Den 8. september 1957 udgav Toda 'Erklæringen om afskaffelse af atomvåben' (se mere: www.joseitoda.org/vision/declaration) og lagde grundlaget for Soka Gakkais fredsaktivisme. I december samme år nåede Soka Gakkai et medlemstal på 750.000 husstande, som var Todas dybe ønske. Toda døde af et akut hjertestop den 2. april 1958 58 år gammel.

Daisaku Ikeda

Daisaku Ikeda (1928-) blev født i Tokyo i Japan den 2. januar 1928. Ødelæggelserne og den meningsløse rædsel, han var vidne til som teenager under Anden Verdenskrig, affødte en livslang lidenskab for fredsarbejde og udryddelse af de grundlæggende årsager til menneskelige konflikter.

I det meste af sit tidlige liv kæmpede Ikeda med et dårligt helbred og bukkede næsten under for tuberkulose som teenager. Som 19-årig i 1947 mødte han Josei Toda, der blev hans livsmentor. I ham fandt han en åben og oprigtig person, en mand med en urokkelig overbevisning og med en evne til at forklare dybe buddhistiske begreber logisk og i nemt tilgængelige termer. Ikeda blev ansat i et af Todas firmaer og blev uddannet personligt af Toda.

Som 32-årig i maj 1960, to år efter Todas død, efterfulgte Ikeda Toda som Soka Gakkais præsident. Under Ikedas lederskab igangsattes en æra af innovation og ekspansion i bevægelsen. I 1975 blev han også Soka Gakkai Internationals første præsident (SGI), som nu er et globalt netværk, der forbinder millioner af mennesker over hele verden. Ikedas lederskab af SGI har været medvirkende til at gøre de buddhistiske værdier og dens filosofi tilgængelig for mennesker over hele kloden. Ikeda har grundlagt Sokaskolerne, som er et skolesystem baseret på et ideal om at nære hver enkelt studerendes unikke kreative potentiale samt kultivere en fredsetik, et socialt bidrag og en global bevidsthed. Skolesystemet går fra børnehaver til videregående studier og inkluderer et universitet i Tokyo og et i Californien.

Ikeda er en produktiv forfatter og en urokkelig tilhænger af dialog som grundlag for fred. Siden 1970'erne har han ført dialog med en bred vifte af individer fra hele verden indenfor politik, kultur, uddannelse og andre akademiske områder. Mere end 50 af disse er udgivet i bogform og er blandt andet med Mikhail Gorbatsjov, Elise Boulding, Arnold Toynbee, Johann Galtung samt Askov Højskoles tidligere forstander Hans Henningsen. Ikeda har grundlagt et antal uafhængige non-profit forskningsinstitutioner for at fremme visionen om at pleje dialog. Det er institutioner, der udvikler tværfaglige samarbejder om forskelligartede emner: Ikeda Center for Peace, Learning and Dialogue, The Toda Institute for Global Peace and Policy Research og the Institute of Oriental Philosophy. Han har også grundlagt kulturelle institutioner som Min-on Concert Association og Tokyo Fuji Art Museum.

Ikeda har modtaget et stort antal æresdoktorater og -priser for sit virke, blandt andet FNs Fredsmedalje, International Tolerance Award of the Simon Wiesenthal Centre og the Rosa Parks Humanitarian Award. Antallet af æresdoktorater når op på mere end 300, hvoraf det første var fra Moskvas Statsuniversitet i 1975 og nummer 250 var fra University College Syd i Danmark. Derudover kan nævnes æresdoktorater fra University of Bologna og University of Glasgow.

Soka Gakkai International (SGI)

"Soka Gakkai" betyder "værdiskabende samfund" og afspejler det faktum, at formålet med at praktisere Nichiren Buddhisme er at udvikle individuel visdom, mod, medfølelse samt styrke til at skabe værdi gennem alle vore handlinger i samfundet som helhed.

Det primære for organisationen er at blive en stærk forenende kraft med det formål at kunne bryde igennem fordomme og konflikter, og på den måde overskride grænserne for den splittede

forståelse mellem nationer og racer. På nuværende tidspunkt består SGI af omkring 12 millioner medlemmer i 192 lande.

I sidste ende vil verden kun ændre sig, hvis menneskets hjerte ændrer sig, hvorfor SGI først og fremmest er en bevægelse for "menneskelig revolution". Den primære aktivitet er de lokale gruppemøder, som er forum for dialog og menneskelig kontakt. Igennem denne aktivitet er man mange steder blevet så mange medlemmer, at SGI er blevet i stand til at engagere sig i lokale initiativer til støtte for social forandring. Det er aktiviteter, som harmonerer med arbejdet for at ændre samfundet gennem egen spirituel revolution. SGIs organisationer rundt omkring i verden, her i landet SGI-Danmark, planlægger selv aktiviteter og tiltag ud fra den lokale situation og organisationens størrelse.

SGI har et charter, som udtrykker de fælles formål og principper:

Soka Gakkai Internationals charter:

- SGI skal bidrage til fred, kultur og uddannelse for hele menneskehedens lykke og velfærd baseret på den buddhistiske respekt for livets værdighed.
- Baseret på idealet om verdensborgerskab skal SGI værne om grundlæggende menneskerettigheder og ikke diskriminere noget menneske af nogen som helst grund.
- SGI skal respektere og beskytte religionsfriheden og friheden til at udtrykke sin religion.
- SGI skal fremme forståelsen af Nichiren Buddhisme gennem udveksling på græsrodsplan og derigennem bidrage til den enkeltes lykke.
- Gennem sine konstituerende organisationer skal SGI opmuntre sine medlemmer til at bidrage til deres respektive samfunds velfærd som gode borgere.
- SGI skal respektere dets konstituerende organisationers uafhængighed og selvstændighed i forhold til de tilstande, der råder i hvert land.
- Baseret på den buddhistiske ånd om tolerance skal SGI respektere andre religioner, engagere sig i dialog og arbejde sammen med dem for at løse menneskehedens grundlæggende problemer.
- SGI skal respektere kulturel forskellighed og fremme kulturel udveksling for derigennem at skabe et internationalt samfund, der bygger på gensidig forståelse og harmoni.
- SGI skal fremme beskyttelse af natur og omgivelser baseret på det buddhistiske ideal om symbiose.
- SGI skal bidrage til styrkelsen af uddannelse, i stræben efter både sandhed og dygtighed, for at gøre alle mennesker i stand til at udvikle deres karakter og nyde opfyldte og lykkelige liv.

Nedenstående hjemmesider indeholder mængder af brugbar information om Nichiren Buddhisme.

SGI's hjemmeside: www.sgi.org

SGI-Danmarks hjemmeside: www.sgi-dk.org

SGI-United Kingdoms hjemmeside: www.sgi-uk.org

SGI-USA's hjemmeside: www.sgi-usa.org

SGI videoer online: SGI YouTube channel: www.youtube.com/user/sgivideosonline